

Výslovnost

Přízvuk

Většina italských slov má přízvuk na předposlední slabice.
př. Milano, Torino, grazie, elegante

Některá mají přízvuk na 3., 4. nebo *poslední slabice od konce, označen již v písmu. Přízvuk na 3. nebo

4. slabice od konce je značen podtrženým písmenem.

př. Napoli, simpatico, telefono

*př. caffè, università

Samohlásky

- a) dlouze v přízvučné slabice: 1) před jednou souhláskou, př. *Roma* [*roma*]
2) před **souláskou + r** nebo **I**, př. *metro* [*metro*], *Carlo* [*karlo*]
3) před **s+souhláskou**, př. *basta* [*basta*]

b) krátce ve všech ostatních případech

Dvojhlásky

Vyslovují se jako jedna slabika. Vznikají spojením samohlásky a nepřízvučné polosamohlásky **U** nebo **I**.

a) polosamohláska **I** zní podobně jako naše **J**:

př. *Italia* [*italja*], *Pietro* [*pjetro*], *biondo* [*bjɔndo*], *fiume* [*fjume*], *mai* [*maj*], *lei* [*lej*], *lui* [*luj*], *noi* [*noj*]

b) polosamohláska **U** je tvořena oběma rty, tedy je obouretná. Podobá se krátce vyslovenému **U**:

př. *lingua* [*lingua*], *questo* [*kesto*], *qui* [*ki*], *buono* [*buno*], *Laura* [*laura*], *Europa* [*europa*]

Pozn. U některých slov však dve samohlásky stojící vedle sebe netvori dvojhlásku, ale vyslovují se oddeleně.

př. *libreria* [*libreria*], *idea* [*idea*], *poeta* [*poeta*], *Paolo* [*paolo*], *paura* [*pauura*]

Trojhlásky

Trojhlásky tvořené dvěma polosamohláskami a jednou samohláskou se vyskytují jen v několika málo slovech.

př. *miei* [*mjej*], *tuoi* [*tuoj*]

Zdvojené souhlásky
(tzv. doppie, (sg. la doppia))

se vyslovují zesíleně, s důrazem, po vyslovení první souhlásky se udělá krátká pauza a vysloví se ta druhá.
př. *mamma, Gubbio, mappa, dottore*

Slabiky „di, ti, ni“
se vyslovují tvrdě: [dy, ty ny]

Výslovnost po „c“ a „g“

c - > [k] g - > [g]
c - > [č] g - > [dž]

1) c - > [k]

- a) ca [ka] př. *caffè*
co [ko] *cocco*
cu [ku] *cucina* [*kučina*]
- b) *chi [ki] př. *chicco* [*ki^kko*]
*che [ke] *Marche* [*marke*]

g - > [g]

- b) ga [ga] př. *gatto*
go [go] *gomma*
gu [gu] *gustare* [*gustare*]
- b) *ghi [gi] př. *ghirlanda* [*girlanda*]
*ghe [ge] *ghepardo* [*gepardo*]

*Pozn.: Písmeno "h" se do písma pouze vkládá, nikdy se neče. Označuje tvrdou výslovnost.

2) c - > [č]

- a) *cia [ča] př. *ciao* [*čao*]
*cio [čo] *cioccolato* [*čo^kkolato*]
*cu [ču] *ciucca* [*ču^kka*]
- b) ci [či] př. *cinema* [*činema*]
ce [če] *Cecilia* [*čečilja*]

g - > [dž]

- b) *gia [dža] př. *giacca* [*dža^kka*]
*gio [džo] *gioco* [*džoko*]
*giu [džu] *giugno* [*džu^fňo*]
- b) gi [dži] př. *ginnastica* [*džinnastika*]
ge [dže] *gesto*

*Pozn.: Písmeno "I" se do písma pouze vkládá. Označuje měkkou výslovnost.
TĚDY: „h“ = tvrdá výslovnost (x) „i“ = měkká výslovnost

Výslovnost po „sc“

- a) sca [ska] př. *scarpa* [*skarpa*]
sco [sko] *scolastico* [*skolastiko*]
scu [sku] *scuro* [*skuro*]

- b) sci [ši] př. *scirocco* [*širo^kko*]
sce [še] *scendere* [*šendere*]

Výslovnost „s“

- 1) s [z] - a) většinou mezi dvěma souhláskami, př. *isola* [*izola*], *rosa* [*roza*]
b) před znělými souhláskami, př. *sbaglio* [*zbal'jo*]
- 2) s [s] - v ostatních případech, př. *strano*, *stretta*, *studente*

Výslovnost „z“

- 1) z [c] - ve většině případů, př. *grazie* [*gracie*]
2) z [dz] - zřídka, př. *zero* [*dzero*], *zaino* [*dzaino*]

Výslovnost „gli“

Souhlásková skupina „gli“ se vyslovuje jako měkké slovenské nebo ruské „l“.
př. *biglietto* [*bil'je'to*], *figlio* [*fil'jo*]

Výslovnost „gn“

Souhlásková skupina „gn“ se vyslovuje jako naše „ň“.
př. *legno* [*leňno*], *signore* [*siňore*]

ZNAK	POZNÁMKA	VÝSLOV-NOST	PŘÍKLADY
c	před e, i	č	centro, cinema
c	před a, o, u nebo před souhláskou	k	carabiniere, conto, culto
che	písmeno h po c	ke	amiche
chi	označuje tvrdou výslovnost	ki	chilometro
chia		kja	chiaro, chiave
chie		kje	chiesa, chiedere
chio		kjo	chiodo, chiosa
chiu		kju	chiuso, chiunque
cia	písmeno i po c	ča	ciao
cio	označuje měkkou výslovnost	čo	cioccolato
ciu	výslovnost	ču	ciucca
g	před e, i	dž	generoso, giraffa
g	před a, o, u nebo před souhláskou	g	gatto, gomma, gusto
ghe	písmeno h po g	ge	ghepardo
ghi	označuje tvrdou výslovnost	gi	ghissa
gia	písmeno i po g	dža	giacca
gio	označuje měkkou výslovnost	džo	gioco
giu	výslovnost	džu	giugno
gli	měkké „l“	l'	biglietto, figlio
gn		ň	legno, signore
gu	samohlásku u vyslovíme krátce a slabě oběma rty	g	linguista
q		k	quello, questo
s	většinou mezi dvěma samohláskami nebo před znělymi souhláskami	z	rosa, sbaglio
s	v ostatních případech	s	stretta, strano
sc	následuje-li a, o, u nebo souhláska	sk	scarpa, scolastico, scuro
sc	následuje-li e, i	š	scirocco, scendere
sche	písmeno h po c	ske	schematico, scheletro
schi	označuje tvrdou výslovnost	ski	schiavo, schifoso
scia	písmeno i po c	ša	sciacallo
scio	označuje měkkou výslovnost	šo	scopero
sciù	výslovnost	šu	prosciutto
z *	ve většině případů	c	grazie
z *	zřídka	dz	zero

* neexistuje pravidlo